

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-88/18-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Inge Vezmar Barlek, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., kojeg zastupa opunomoćenica S. D., odvjetnica u Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi šutnje uprave, u sjednici vijeća održanoj dana 7. lipnja 2018.

r i j e š i o j e

- I. Upravni spor se obustavlja.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Tužitelj je Sudu podnio tužbu u kojoj navodi da tuženik nije riješio njegovu žalbu koju je izjavio protiv rješenja Grada Z., Ureda gradonačelnika, KLASA: 008-02/17-002/589, URBROJ: 251-02-22/007-17-4 od 27. prosinca 2017. Zahtijeva da Sud naredi tuženiku da donese odluku o žalbi i potražuje trošak upravnog spora.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je donio rješenje o žalbi tužitelja, KLASA: UP/II-008-07/18-01/32, URBROJ: 401-01/10-18-6 od 10. travnja 2018., koje dostavlja i kojim je poništio prvostupanjsko rješenje javnopravnog tijela te je predmet vratio na ponovni postupak. Ukazuje kako je na okolnost kašnjenja u rješavanju žalbe utjecalo u znatnoj mjeri ponašanje tužitelja koji je tijekom 2017. godine podnio 464 žalbe, što je 39,6% svih zaprimljenih žalbi tijekom 2017. godine, dakle dvije petine kapaciteta tuženika angažirano je za rješavanje samo predmeta tužitelja. Ujedno je tužitelj pokrenuo 99 upravnih sporova, što iznosi 56,57% svih podnesenih tužbi.

Tužitelj se nije očitovao na navode odgovora na tužbu koji mu je uredno dostavljen sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS).

Odredbom članka 43. stavka 1. ZUS-a propisano je da će sud obustaviti spor ako tuženik u tijeku spora u cijelosti postupi prema tužbenom zahtjevu.

Tužbenim zahtjevom, tužitelj je u smislu odredbe članka 22. stavka 2. točke 2. ZUS-a zahtijevao donošenje pojedinačne odluke koja nije donesena u propisanom roku. Budući da je tuženik u tijeku upravnog spora takvu odluku donio, ispunjeni su uvjeti iz naprijed citirane odredbe članka 43. stavka 1. ZUS-a za obustavu upravnog spora pa je sukladno odredbi članka 46. stavka 1.

točke 2. ZUS-a riješeno kao pod točkom I. izreke.

Zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora je neosnovan na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a. Ovo iz razloga što donošenje pojedinačne odluke nije uvjetovano podnošenjem tužbe zbog šutnje uprave, s obzirom da se odluka mora donijeti neovisno o poduzetoj procesnoj radnji, jer za donošenje rješenja o žalbi javnopravno tijelo nije prekludirano zbog isteka zakonom propisanog roka za njegovo donošenje. Osim toga, Sud je imao na umu i navode odgovora na tužbu prema kojima je do kašnjenja u donošenju rješenja došlo i zbog okolnosti koje je uzrokovao tužitelj odnosno zbog činjenice da je podnio velik broj zahtjeva za ostvarivanje prava na pristup informacijama odnosno pravnih lijekova i time prekomjerno opteretio rad tuženika. Stoga Sud ocjenjuje da tužitelj sukladno odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a, treba snositi svoje troškove pa je odlučeno kao pod točkom II. izreke.

U Zagrebu 7. lipnja 2018.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Inga Vezmar Barlek, v.r.